

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 lutego 2012 r. S. K.– prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...)w B.(62-874) wniósł o zasądzenie od (...)w P.w postępowaniu nakazowym kwoty 315.404,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty tytułem należności za sprzedany towar (biomasę) oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że sprzedał pozwanej biomasę i z tego tytułu wystawił pozwanej m.in. 7 faktur VAT z okresu pomiędzy 06.09.2011 r. a 30.09.2011 r. Biomasa sprzedana przez powoda została dostarczona do miejsca wskazanego przez pozwaną, tj. do (...) S.A.– (...)w T., przy czym zgodnie z ustaleniami z pozwaną, w biletach wagowych wskazano, że dostawcą biomasy jest (...). Powód wywiódł, że pomimo dostarczenia biomasy i otrzymania faktur, a następnie wezwania do zapłaty, pozwana nie uregulowała ceny sprzedaży, co stało się przyczyną wystąpienia z pozwem (pozew, k.2-5).

Zarządzeniem z dnia 17 lutego 2012 r. sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu upominawczym a pełnomocnik powoda wezwany do uzupełnienia opłaty od pozwu w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu (zarządzenie, k.36).

W dniu 16 kwietnia 2012 r., po uzupełnieniu opłaty, Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej zapłacić powodowi kwotę 315.404,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi zgodnie z treścią pozwu oraz kwotą 3943 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotą 7217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni albo wnieść w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty, k.42).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła skutecznie sprzeciw. Zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub zgodnie z zestawieniem kosztów, które zostanie złożone na rozprawie. W uzasadnieniu wskazała, że jako dostawca była stroną wieloletniej umowy dostawy biomasy, zawartej dnia 21 grudnia 2010 r. w K.z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością K.jako odbiorcą; mocą tej umowy pozwana była zobowiązana do dostarczania odbiorcy w okresie od 2011 do 2022 roku biomasy drzewnej i biomasy agro (rolnej) o określonych w umowie parametrach, a przy jej wykonywaniu pozwana posługiwała się podwykonawcami. Jednym z podwykonawców był powód, który dostarczał na zlecenie pozwanej biomasę do jednego z miejsc wskazanych przez (...) Sp. z o.o.– do (...); dostawy te były realizowane przez powoda od maja 2011 r. Przy każdej z dostaw sporządzany był kwit wagowy przez pracowników (...), wskazujący dostawcę – pozwaną spółkę (...). Pozwana podała, że przy jednej z dostaw realizowanej przez powoda w dniu 23 września 2011 r. pracownicy ww. Elektrowni stwierdzili niezgodność pomiędzy biomasą faktycznie dostarczoną przez powoda, a biomasą deklarowaną przez powoda w dokumencie WZ, która to niezgodność wskazywała, zdaniem pozwanej, na świadome działanie powoda zmierzające do uzyskania przez niego nieuzasadnionych korzyści materialnych i wprowadzenie w błąd zarówno (...) Sp. z o.o., jak i pozwanej. Pozwana podała następnie, że w związku z ww. nieprawidłowościami ze strony powoda, (...) Sp. z o.o.wstrzymała wszelkie dostawy realizowane w oparciu o umowę wieloletnią, stwierdzając że sytuacja ta stanowi istotne naruszenie umowy zawartej z pozwaną. Pozwana została zobowiązana do odebrania na własny koszt przedmiotowej biomasy. Ostatecznie, jak dalej podała pozwana, (...) Sp. z o.o.podjął decyzję o rozwiązaniu z pozwaną wieloletniej umowy dostawy biomasy z zachowaniem terminu wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę jej rozwiązania istotne naruszenie postanowień umowy – art.5.5, spowodowane działaniem powoda.

Pozwana podała, że rozwiązanie ww. umowy z (...) Sp. z o.o.spowodowało dla pozwanej wymierną szkodę. Pozwana obciążyła powoda kwotą 1.536.487,90 zł i wstrzymała wszelkie płatności za faktury wystawione przez powoda. Pozwana przesłała powodowi notę obciążeniową i jednocześnie złożyła pisemne oświadczenie o potrąceniu należności powoda z ośmiu faktur z należnością pozwanej wynikającą z noty obciążeniowej. Jak pozwana wywiódła, skutkiem złożonego oświadczenia o potrąceniu było wygaśnięcie wierzytelności dochodzonej pozwem, co zdanie pozwanej uzasadnia zarzut nieistnienia wierzytelności. Powołała się na orzeczenia Sądu Najwyższego, z których wynika, że

ograniczenie z art.479¹⁴ § 4 k.p.c. nie dotyczy sytuacji, w której do potrącenia doszło przed doręczeniem pozwanemu nakazu zapłaty i pozwu. W końcowej części sprzeciwu pozwana wywiodła, że działanie powoda świadomie zmierzało nie tylko do wprowadzenia w błąd odbiorcy biomasy ale przede wszystkim pozwanej. Zdaniem pozwanej wynika to z faktu, że średnia cena biomasy agro, deklarowanej przez powoda, jest prawie dwukrotnie wyższa od ceny biomasy drzewnej, którą rzeczywiście powód próbował do (...)dostarczyć (sprzeciw od nakazu zapłaty, k.48-55).

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa poparła powództwo. Powód zaprzeczył, aby pozwana poniosła szkodę pozostającą w związku przyczynowym z dostawą biomasy do (...)uczynioną niewłaściwie przez powoda w dniu 23 września 2011 r. Powód zaprzeczył powstaniu szkody i jej wysokości oświadczając, że pozwana nie miała podstaw do obciążenia powoda obowiązkiem zapłaty odszkodowania w wysokości 1.536.487,90 zł i w konsekwencji potrącenia swojej tak określonej wierzytelności z wierzytelnością powoda o zapłatę za prawidłowo wykonane dostawy paliw wskazane w pozwie. Powód podał, że wszystkie wcześniejsze, wielokrotne dostawy biopaliw przez powoda do (...)były zamawiane ustnie a pozwana nigdy nie określiła parametrów zamawianych paliw. Wskazał, że pozwana nie dostarczyła żadnych dokumentów czy instrukcji lub zamówień na piśmie; wskazywane było ustnie na przemian: biomasa drzewna lub biomasa rolna (agro). Powód od czerwca 2011 r. wykonał kilkadziesiąt dostaw, z których żadna nie była przedmiotem badania przez pozwaną, nigdy nie było weryfikacji towaru, badania jego rodzaju ani jakości.

Powód wskazał, że w dniu 23 września 2011 r. dokonał niewłaściwej dostawy biomasy do (...)– w miejsce zamówionej biomasy rolnej (agro) wskazanej w dokumencie WZ dokonano dostawy i rozładunku biomasy drzewnej. Powód podał, że na wezwanie elektrowni na własny koszt odebrał rozładowaną biomasę drzewną, z którego to tytułu pozwana nie poniosła żadnych kosztów; powód nie żądał też zapłaty za tę dostawę. Podał następnie, że dostawa miała miejsce w godzinach wieczornych i nocnych – w całości po zmierzchu; paliwa załadowane na ciężarówki powoda były przykryte plandeką a do niewłaściwego załadunku doszło omyłkowo w wyniku braku starannego nadzoru ze strony powoda. Powód podał, że ustna umowa stron nie określała szczególnej odpowiedzialności powoda w przypadku wykonania niewłaściwej dostawy. Końcowo powód podał, że nie znał treści umowy zawartej przez pozwaną z (...) Sp. z o.o.Niezależnie od tego powód wywiódł, że z umowy załączonej przez pozwaną do sprzeciwu wynikał obowiązek pozwanej badania jakości biopaliw będących przedmiotem dostawy, którego to obowiązku pozwana nie próbowała nawet przenieść na powoda, o ile w ogóle było to możliwe. Wątpliwości powoda budzi także realizacja przez strony tej umowy jej § 14 pkt 14.2. Powód wskazał też, że pomiędzy stronami tej umowy nie toczy się proces, a w każdym razie powód nie jest o taki procesie powiadomiony w trybie art.84 § 1 k.p.c. (pismo procesowe, k.140-142).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony prowadzą działalność gospodarczą (odpis z (...) powoda, k.9, odpis z KRS pozwanej, k.10-13).

Strony nawiązały kontakty gospodarcze wiosną 2011 r. Pozwana, w osobie pracownika spółki (...)zwróciła się do powoda z pytaniem, czy może dostarczać biomasę do (...). Przedmiotem dostaw miała być biomasa drzewna (trociny). R. B. (1)był dwukrotnie w siedzibie firmy powoda, za pierwszym razem zobaczył siedzibę przedsiębiorstwa, za drugim rozmawiał z synem powoda M. K. (1), który zadeklarował gotowość dostarczania takiej biomasy i okazał R. B.biomasę zgromadzoną na terenie zakładu (zezn. śwđ. M. K., k.173-176, zezn. śwđ. R. B., k.188-192). Strony nie spisały żadnej umowy na piśmie (niesporne). Nie ustalono żadnych szczególnych parametrów biomasy poza jej rodzajem (zezn. śwđ. M. K., k.173-176). R. B.przekazał M. K.bloczek dokumentów WZ ostemplowanych przez pozwaną spółkę, których miała używać firma powoda. R. B.spotykał się też później z M. K.na stacji (...)w K., gdzie przekazywane były dokumenty (zez. śwđ. R. B., k.188-192).

Pozwana była zainteresowana nabywaniem od powoda wyłącznie biomasy drzewnej, jako że sama była producentem biomasy agro. M. K. jednak nalegał na dostarczenie pozwanej również biomasy agro, jako oferowanej powodowi przez jego dłużnika, który nie był w stanie inaczej oddać długu niż w formie wydania ww. biomasy. R. B. zgodził się na dostarczenie kilkakrotnie ww. biomasy rolnej. Strony nie określiły żadnych szczególnych parametrów także ww. biomasy rolnej. Jakość biomasy rolnej, podobnie jak biomasy drzewnej nie była kontrolowana przez pozwaną (zezn.

śwd. M. K., k.173-176, zezn. śwd. R. B., k.188-192, zezn. śwd. M. J., e-protokół, k.302, 34 m. 05 s., zezn. powoda, e-protokół, k.303, 1 h 03 m. 28 s.).

Współpraca stron polegała na tym, że powód swoimi pojazdami dostarczał biomasę uzgodnionego rodzaju i ilości do (...). Na dokumencie WZ, w którym wpisane były rodzaj i ilość biomasy, data i numer rejestracyjny pojazdu, jako dostawca figurował nie powód, lecz pozwana – (...) Sp. z o.o.w P.. Żaden z przedstawicieli pozwanej przez cały okres współpracy z powodem nie miał do czynienia z dostarczaną biomasą, nie sprawdzał jej asortymentu i jakości. Po wyładowaniu biomasy na placu rozładunkowym (...)pracownicy tejże Elektrowni potwierdzali na dokumencie WZ wystawionym przez powoda fakt dostarczenia towaru. Na tej podstawie powód następnie wystawiał fakturę VAT dla pozwanej. Z uwagi na pracę (...)w systemie ciągłym (trzymianowym) dostawy były wykonywane często w godzinach wieczornych i nocnych. Powód wykonał w ten sposób kilkadziesiąt dostaw. Powód nie był informowany o treści umowy zawartej przez (...) Sp. z o.o., na podstawie której wykonywane były dostawy biomasy do (...) (zezn. śwd. M. K., k.173-176).

Po wyładowaniu towaru na placu rozładunkowym elektrowni (zsypanie naczepą samowyładowczą) były pobierane próbki biomasy do badań. Próbki te pobierali pracownicy elektrowni w postaci 10 próbek z różnych miejsc zasypu, ważących łącznie około 2 kg (zezn. śwd. S. W., k.199-200).

Powód wykonał m.in. dostawy biomasy, za które wystawił faktury VAT:

- nr 04/09/2011 z 06.09.2011 r. za biomasę drzewną na kwotę 31.609,38 zł,
- nr 09/09/2011 z 08.09.2011 r. za biomasę drzewną na kwotę 13.239,14 zł,
- nr 12/09/2011 z 12.09.2011 r. za biomasę agro (pelet ze słomy) na kwotę 169.492,94 zł,
- nr 13/09/2011 z 12.09.2011 r. za biomasę drzewną na kwotę 24.034,25 zł,
- nr (...) z 30.09.2011 r. za biomasę drzewną na kwotę 8.127,84 zł,
- nr (...) z 30.09.2011 r. za biomasę agro (pelet ze słomy) na kwotę 20.003 zł,
- nr 04/09/2011 z 06.09.2011 r. za biomasę agro (pelet ze słomy) na kwotę 48.897,91 zł.

Wszystkie faktury przewidywały termin płatności 14 dni (faktury, k.14-20).

Faktury powyższe wystawione zostały z tytułu dostaw biomasy wykonanych pomiędzy 1 a 21 września 2011 r. (bilety wagowe, k.21-33). Towar został dostarczony i odebrany w całości (niesporne).

W dniu 21 grudnia 2010 r. w K.pozwana (...) Sp. z o.o.w P.zawarła z (...) Sp. z o.o.w K.umowę wieloletnią dostawy biomasy. Przedmiotem umowy było dostarczanie przez pozwaną jako dostawcę do (...) Sp. z o.o.jako odbiorcy biomasy drzewnej oraz biomasy agro zgodnej ze specyfikacją techniczną podaną w umowie. Jako miejsce dostawy wskazano wydzielone składowiska biomasy usytuowane w (...), A.i K.. Oferowane przez dostawcę ilości biomasy w latach od 2011 do 2022 podano w załączniku nr 3 do umowy.

W art.5 umowy podano warunki dostawy i odbioru biomasy. Wskazano, że koszt transportu ponosi dostawca, który także jest odpowiedzialny za jego organizację. Podano, że ważenie biomasy prowadzone będzie na wagach po zidentyfikowaniu dostawy wg prawidłowo wystawionego dokumentu WZ; wyładunek miał potwierdzać uprawniony pracownik odbiorcy i (...) S.A., zaś przedstawiciel dostawcy był zobowiązany do potwierdzenia własnoręcznym podpisem poboru próbki biomasy na dokumencie identyfikującym daną próbkę. W art.5.5 umowy postanowiono, że w przypadku stwierdzenia przez pracownika odbiorcy dostawy biomasy niezgodnej z wymaganiami umownymi (określonymi w załącznikach nr 1 i 2 do umowy) i zanieczyszczeń biomasy, odbiorca ma prawo do odmowy odbioru dostawy; w przypadku, gdy stwierdzenie niezgodności nastąpiło już po całkowitym lub częściowym rozładunku, dostawca na własny koszt dokona odbioru dostarczonego materiału (załadunek, transport itp.), w terminie do trzech

dni od daty rozładunku biomasy niezgodnej z umową. Po upływie tego terminu dostarczony materiał miał być usunięty z miejsca dostawy przez odbiorcę a kosztami z tego wynikłymi obciążony dostawca.

W art.6 uregulowano cenę biomasy. W art.7 („Jakość biomasy”) postanowiono, że wymagane parametry fizykochemiczne biomasy zawierają załączniki nr 1 i 2. W art.7.4 dostawca (...) Sp. z o.o.) zobowiązał się do wprowadzenia wewnętrznego systemu kontroli jakości biomasy obejmującego całość biomasy dostarczanej do odbiorcy.

W art.9 umowy (...) Sp. z o.o. w P. z (...) Sp. z o.o. wprowadzono kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w art.10 postanowienia dotyczące siły wyższej, a w art.11 – przesłankę egzoneryjnych wyłączających odpowiedzialność (...) Sp. z o.o.

W art.14 strony umowy wprowadziły postanowienia dotyczące rozwiązania umowy. W art.14.2 postanowiono, że odbiorcy przysługuje prawo rozwiązania umowy z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku istotnego naruszenia przez dostawcę postanowień umowy, które nie zostało zaniechane mimo pisemnego powiadomienia zawierającego określenie istotnych szczegółów naruszenia, co jak stwierdzono, dotyczy przypadków, o których mowa w art.5.5 i 7.

W art.19 postanowiono, że umowa wchodzi w życie z dniem podpisania przez strony i obowiązuje od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2022 r. (umowa (...) Sp. z o.o. w P. z (...) Sp. z o.o., k.62-72, załączniki nr 1-9, k.73-83).

W dniu 23 września 2011 r. działający z ramienia przedsiębiorstwa powoda M. K. (1) oraz D. K. dowieźli do (...)biomasę dwoma ciężarówkami. Według dokumentów WZ przedmiotem dostawy miała być biomasa rolna (agro) w ilości 50 ton. Realizacja dostawy miała miejsce po zmroku (nieporne). Biomasa była załadowana na samochodach powoda. Według wcześniejszego oświadczenia M. K. (1)biomasa miała pochodzić z innej firmy, będącej dłużnikiem powoda z innego tytułu; oddanie owego długu miało nastąpić poprzez wydanie powodowi biomasy do dalszej sprzedaży (zezn. św. R. B., k. 188-192). M. K. nie był obecny przy załadunku ww. biomasy (zezn. św. M. K., k.175).

Na miejscu w (...)nastąpił rozładunek biomasy. Po rozładunku pracownicy elektrowni stwierdzili niezgodność pomiędzy biomasą o cechach wynikających z dokumentów WZ, a biomasą faktycznie dostarczoną przez powoda. Niezgodność polegała na fakcie wykazania w dokumentach dostawy dostarczenia biomasy rolnej (agro), podczas gdy w rzeczywistości dostarczono biomasę drzewną (zezn. św. M. K., k.192-196, zezn. św. R. B., k.188-192).

Był to pierwszy i jedyny przypadek niezgodnego z umową zawartą z (...) Sp. z o.o. dostarczenia towaru do tego ostatniego odbiorcy. Nie zdarzyło się to wcześniej ani później (zezn. św. R. B., k.192, zezn. św. M. J., e-protokół, k.302, 40 m. 33 s.).

Mailem z dnia 23 września 2011 r. działający w imieniu (...) Sp. z o.o.S. W. (2)powiadomił pozwaną o wstrzymaniu odbierania dostaw od pozwanej. Podał, że tego samego dnia w (...)wylegitymowano przed wyjazdem dwie osoby dostarczające biomasę dla firmy (...)i D. K.(samochody (...)12F2 i (...)20EL), czego przyczyną była niezgodność stanu faktycznego rozładowanej biomasy z dowodem WZ oraz biletami wagowymi. Jednocześnie w mailu pozwana została wezwana do bezwzględnego zabrania biomasy z ww. dostaw, znajdującej się na placu składowym (...). Odpowiadając na ww. wiadomość, mailem z 26.09.2011 r. działająca w imieniu pozwanej M. B.wyjaśniła, że ww. osoby nie są pracownikami pozwanej a poddostawcami dowożącymi własny surowiec. Podała, że pozwana zaniechała dalszej współpracy z tymi osobami i że biomasa zostanie zabrana z placu elektrowni. Oświadczyła, że deklaruje wzmocnienie kontroli nad wszelkimi innymi firmami współpracującymi z pozwaną w zakresie dostaw biomasy do PAK, by zapobiec podobnym sytuacjom w przyszłości. Jednocześnie zwróciła się do (...) Sp. z o.o.o jak najszybsze cofnięcie decyzji o wstrzymaniu dostaw biomasy (maile, k.117).

Biomasa dostarczona przez powoda w dniu 23 września 2011 r. do (...)i zakwestionowana po odbiorze została w dniu 27 września 2011 r. na koszt powoda zabrana ze składowiska ww. elektrowni (niesporne). Powód z tytułu dostarczenia ww. biomasy nie wystawił dla pozwanej żadnej faktury (niesporne).

Pismem z dnia 28 września 2011 r. wiceprezes (...) Sp. z o.o. powiadomił pozwaną o istotnym naruszeniu postanowień umowy z 21.12.2010 r. i że w związku z ww. naruszeniem firma wstrzymuje wszelkie dostawy biomasy z firmy (...) do czasu wyjaśnienia zaistniałych okoliczności. Podał, że niezgodność polegała na rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym dostawy a dokumentem WZ a okoliczności wskazują na świadome działanie zmierzające do uzyskania nieuzasadnionych korzyści materialnych (pismo (...) Sp. z o.o., k.119).

Pismem z dnia 4 października 2011 r. pozwana ponowiła oświadczenie, że osoby, które 23.09.2011 r. dostarczały biomasę do (...)nie są jej pracownikami (a pracownikami (...)) oraz, że biomasę nie pochodziła z produkcji (...), a była towarem (...). Oświadczyła, że nie dokonała weryfikacji jakości dostarczonej przez tą ostatnią firmę biomasy. Oświadczyła ponadto, że deklaruje wzmoczenie kontroli nad wszelkimi firmami współpracującymi i transportowymi w zakresie jakości dostarczanej biomasy i jej zgodności z dokumentacją (pismo pozwanej, k.120).

Pismem z 23 listopada 2011 r. (...) Sp. z o.o. rozwiązała za wypowiedzeniem 7 dni umowę wieloletnią dostawy biomasy z 21 grudnia 2010 r. – na podstawie art.14.2 umowy. Jako przyczynę rozwiązania umowy podała istotne naruszenie postanowień umowy – art.5.5 i odpowiedzialność pozwanej za dostarczaną biomasę i za osoby, przy pomocy których pozwana realizowała przedmiot umowy. Wobec powyższego z uwagi na niezrealizowanie przedmiotu umowy – brak dostaw i nie przyjęciem proponowanego rozwiązania umowy z dniem 30.10.2011 r. (...) Sp. z o.o. oświadczyła, że jest zmuszona rozwiązać umowę po upływie 7-dniowego okresu wypowiedzenia (pismo (...) Sp. z o.o., k.121). Pismem z 5 grudnia 2011 r. (...) Sp. z o.o. powiadomiła pozwaną, że proponowane spotkanie dotyczące dostaw biomasy jest bezprzedmiotowe, gdyż umowa została rozwiązana, a wobec doręczenia pisma 28.11.2011 r. skutek rozwiązania nastąpi 05.12.2011 r. (pismo (...) Sp. z o.o., k.122).

Pismem z 24 listopada 2011 r. skierowanym do powoda pozwana oświadczyła, że z uwagi na problemy związane z dostarczoną przez powoda w dniu 23 września 2011 r. do (...)biomasą, tytułem naprawienia szkody obciążyła powoda kwotą 1.536.487,90 zł, wynikającą z załączonej noty obciążeniowej nr 01/11/2011. Jednocześnie pozwana oświadczyła, że wierzytelność tą potrąca z wierzytelnością powoda wynikającą z nieuregulowanych ośmiu faktur wystawionych przez powoda. Jednocześnie skierowano do powoda oświadczenie o potrąceniu z tej samej daty, notę obciążeniową z 21.11.2011 r. i rozrachunki na okoliczność wierzytelności powoda; w tym ostatnim dokumencie wskazano osiem faktur na łączną kwotę 315.404,46 zł, w tym fakturę nr (...)na kwotę 0,01 zł oraz pozostałych siedem faktur na kwotę 315.404,45 zł. Pisma wysłano do powoda listem poleconym, odebranych 25.11.2011 r. (pismo, oświadczenie o potrąceniu, nota obciążeniowa, rozrachunki, potwierdzenie odbioru, k.126-131).

Pozwana (...) Sp. z o.o. nie wystąpiła do sądu przeciwko (...) Sp. z o.o. z żadnymi roszczeniami na tle rozwiązania z pozwaną wieloletniej umowy dostawy (niesporne).

Kwota utraconego przez pozwaną zysku na skutek rozwiązania umowy przez (...) Sp. z o.o. za okres od wstrzymania dostaw do rozwiązania umowy wyniosła 598.007,15 zł. Obejmuje to kwotę utraconych przychodów, pomniejszoną o koszty i podatek dochodowy. W zakresie kosztów uzasadnione jest ich przyjęcie w wysokości 3%, jako że w działalności handlowej polegającej na zakupie towaru u zewnętrznego dostawcy i dostarczeniu towaru przez tegoż dostawcę do punktu odbioru koszty ograniczają się do kosztów telefonów, kosztów biurowych (wystawianie dokumentów, przyjmowanie zamówień i składanie ich u dostawców) i częściowych kosztów prowadzenia rachunków bankowych i rozrachunków z firmami (pisemna opinia biegłej, k.222-240, uzupełniająca pisemna opinia biegłej, k.275-279, opinia ustna, e-protokół, k.302-303, od 49 m. 51 s.).

Powyższy stan faktyczny, częściowo niesporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie złożonych do sprawy dokumentów, jak również na podstawie zeznań świadków i stron oraz opinii biegłej. Sąd nie znalazł podstaw, by przeprowadzonym dowodom odmówić mocy dowodowej. W tym zakresie należy jedynie zauważyć, że zeznania św. M. B. (k.196-198) dotyczyły kwestii sposobu wyliczenia należności z noty wystawionej przez pozwaną. Brak jest podstaw, by zeznania te kwestionować, natomiast stanowiły one jedynie, poza dokumentami źródłowymi (w segregatorze załączonym do akt), materiał dla biegłej do wydania opinii. To bowiem opinia biegłej była dowodem miarodajnym w zakresie utraconego zysku pozwanej. Wobec zaś sporządzenia opinii przez biegłą zgodnie z

wszelkimi zasadami obowiązującymi w rachunkowości i szczegółowego umotywowania opinii brak było podstaw do dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego na tę samą okoliczność, o co wnosił powód.

Sąd natomiast odmówił wiary zeznaniom św.d. R. B. (1) i św.d. M. J. (2), którzy zeznali, że w formie ustnej działającemu za powoda M. K. (1) przekazywane było, jakie są parametry biomasy, wymagane przez (...) Sp. z o.o. Parametry te były określone szczegółowo w umowie pozwanej z (...) Sp. z o.o. i należy przyjąć, że gdyby miały być przekazane powodowi, to okoliczności wymagałyby podania ich również powodowi na piśmie. Powód w swych zeznaniach podał, że nie było jakichkolwiek instrukcji czy wskazówek co do parametrów biomasy, a św.d. M. K. (1) zdecydowanie zaprzeczył, aby parametry biomasy były (ustnie) określone w inny sposób niż jej nazwa. Jest poza sporem, że żadnej pisemnej umowy czy też warunków dostaw na piśmie pomiędzy powodem a pozwaną nie było. To zaś, że biomasa nie powinna być zanieczyszczona np. piaskiem należy uznać za oczywiste i zrozumiałe samo przez się, gdyż przedmiotem sprzedaży miała być zważona w elektrowni biomasa, a nie piasek. Nie stanowiło to jednak „parametrów” biomasy.

Sąd zważył, co następuje.

W sprawie zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy sprzedaży. Zgodnie z art. 535 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Fakt dokonania sprzedaży i wydania pozwanej sprzedanego towaru jest w sprawie niesporny. Tym samym na pozwanej bezspornie ciążył obowiązek zapłacenia ceny.

Należy podkreślić, że zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 6 Kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tym samym, sprzedający dochodzący roszczenia o zapłatę ceny ma obowiązek wykazać fakt dokonania sprzedaży (przeniesienie własności wynika z podwójnego skutku czynności zobowiązujących – art. 155 k.c.) i wydania rzeczy kupującemu. Kupujący winien wykazać fakt dokonania zapłaty ceny, a jeśli się powołuje na okoliczności wyłączające taki obowiązek zapłaty, musi je udowodnić. Pozwana nie negując obowiązku zapłaty (okoliczności dotyczące sprzedaży, wobec nie odniesienia się do żadnej z nich, niezależnie od wykazania ich dokumentami należy na podstawie art. 230 k.p.c. uznać za przyznane) podniosła zarzut dokonania potrącenia dochodzonej pozewem kwoty.

Z uwagi na wytoczenie powództwa pod rządem przepisów k.p.c. o postępowaniu w sprawach gospodarczych, przedstawienie wierzytelności do potrącenia pod rządem ówczesnego art. 479¹⁴ § 4 k.p.c. mogło nastąpić jedynie przy jej udowodnieniu dokumentami. Nie dotyczyło to natomiast sytuacji, gdy oświadczenie o potrąceniu było skutecznie złożone przed procesem, gdyż wówczas dowodzenie podlegało zasadom ogólnym. Należy bowiem odróżnić od potrącenia jako czynności materialnoprawnej – zarzut potrącenia będący czynnością procesową (por. wyrok Sądu Najwyższego z 07.11.2008 r., II CSK 243/08, LEX nr 560544). Złożenie przed doręczeniem pozwu oświadczenia o potrąceniu powodowało, że w procesie toczącym się według przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych dowodzenie zasadności ww. wcześniejszego oświadczenia nie doznawało ograniczeń z art. 479¹⁴ § 4 k.p.c.

Z uwagi na analogiczność sytuacji prawnej można do tej kwestii odnieść bogatą judykaturę dotyczącą art. 493 § 3 k.p.c. (obowiązującego w postępowaniu nakazowym). Zgodnie z jego treścią, do potrącenia w tym ostatnim postępowaniu mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c. Powyższe wymaganie udowodnienia wierzytelności przedstawionej do potrącenia dokumentami wskazanymi w art. 485 k.p.c. nie dotyczy sytuacji, w której do potrącenia doszło przed doręczeniem pozwanemu nakazu zapłaty i pozwu (por. uchwała Sądu Najwyższego z 13.10.2005 r., III CZP 56/05, OSNC 2006/7-8/119, wyrok Sądu Najwyższego z 24.05.2007 r., II CSK 88/07, LEX nr 485865, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 20.06.2013 r. I ACa 615/13, LEX nr 1362998, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 10.10.2012 r., I ACa 639/12, LEX nr 1237412; por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14.02.2013 r., I ACa 1158/12, LEX nr 1289500).

Tym samym uznać należy, że pozwana, która bezspornie przed otrzymaniem odpisu pozwu złożyła oświadczenie o potrąceniu, nie była ograniczona w powołaniu się na powyższe potrącenie w tym procesie i zgłaszaniu na tą okoliczność wniosków dowodowych. Zauważyć jednak należy, że potrącenie dotyczyć miało kwoty szkody doznanej przez pozwaną

z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy sprzedaży innego towaru przez powoda. W tej sytuacji należy odnieść się do samej instytucji potrącenia, jak i instytucji odpowiedzialności dłużnika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

Zgodnie z art.498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym. Przesłanką zatem skutecznego potrącenia ustawowego jest istnienie dwóch jednorodzących, wymagalnych i zaskarżalnych wzajemnych wierzytelności stron względem siebie. Ciężar udowodnienia faktów, zgodnie z przytoczoną wcześniej zasadą z art.6 k.c., spoczywa na osobie, która pragnie wywieść z tych faktów skutki prawne. W sytuacji zaprzeczenia przez drugą stronę, aby pozwanej służyło roszczenie z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, to pozwana miała obowiązek wykazania stosownych faktów. Aby odnieść się do ww. faktów (podstawy faktycznej roszczenia), należy odnieść się do wspomnianej instytucji odpowiedzialności kontraktowej.

Przesłanki odpowiedzialności kontraktowej wymienione są w art.471 k.c. Są nimi:

- niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie dłużnika, stanowiące niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania,
- szkoda wierzyciela,
- związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym działaniem lub zaniechaniem dłużnika a szkodą wierzyciela,
- wina dłużnika (domniemana).

Obowiązek wykazania pierwszych trzech przesłanek obciąża wierzyciela; dłużnik ma obowiązek przeprowadzić dowód braku winy.

Należy stwierdzić, że dwie pierwsze przesłanki winy być w tej sprawie uznane za wykazane. Nie budzi wątpliwości, że powód realizując umowę sprzedaży biomasy dla pozwanej (towaru dostarczanego bezpośrednio do (...) Sp. z o.o., a konkretnie do (...)) dopuścił się nienależytego wykonania zobowiązania w zakresie dostawy z 23.09.2011 r. W procesie jest poza sporem, że przedmiotem sprzedaży w tym konkretnym zakresie miała być biomasa rolna (agro), zaś faktycznie dostarczona została biomasa drzewna. Powód nie kwestionował nienależytego wykonania zobowiązania, co należy wywieść z faktu zabrania przez niego na własny koszt (w dniu 27.09.2011 r.) biomasy dowiezionej 23.09.2011 r. i niezgłaszania z tytułu tej sprzedaży żadnych roszczeń. Odrębną kwestią jest wina powoda jako dłużnika, do czego ze względów porządkowych Sąd odniesie się w dalszej części rozważań.

Za dowiedzioną należy również uznać szkodę poniesioną przez pozwaną jako wierzyciela. Pozwana powołała się na poniesienie szkody w kwocie 1.536.487,90 zł, a wskutek zakwestionowania tej okoliczności przez powoda został dopuszczony dowód z opinii biegłego. W drodze tej opinii Sąd ustalił, że faktyczna szkoda powoda była znacznie niższa, tj. wyrażała się kwotą 598.007,15 zł. Tym niemniej, ta ostatnia kwota winna być uznana za mającą potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy (konkretnie zaś w materiałach źródłowych przedstawionych biegłej).

Kluczowe wszakże znaczenie ma kolejna przesłanka, tj. wykazanie związku przyczynowego pomiędzy działaniem lub zaniechaniem powoda jako dłużnika a szkodą pozwanej jako wierzyciela. Związek ten ma miejsce, jeżeli szkodę można i należy uznać za zwykle następstwo zdarzenia szkodzącego. O takim związku nie można mówić, jeżeli przyczyną szkody były inne jeszcze zdarzenia – fakty, z których finalnie wynikła szkoda. W ocenie Sądu nie w tej sprawie nie można stwierdzić, że szkoda pozwanej w kwocie 598.007,15 zł była zwykłym następstwem działania powoda. Należy bowiem stwierdzić, że szkoda wynikała z szeregu czynników, w tym z zaniechań pozwanej, która nie podjęła działań, do których podjęcia była zobowiązana z mocy umowy, jaką zawarła z (...) Sp. z o.o., bądź też które winna była podjąć zachowując wymogi należytej staranności.

Po pierwsze zauważyć należy, że jak wykazano w procesie, powód nie został w żaden sposób powiadomiony o treści umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. Zdaniem Sądu, aby powód jako dłużnik pozwanej (osoba, przy pomocy której pozwana wykonywała zobowiązanie) miał odpowiadać wobec pozwanej na warunkach wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z (...) Sp. z o.o., powinien o tych warunkach być powiadomiony i je zaakceptować. Nic takiego nie miało miejsca; jak wykazano, strony, tj. powód i pozwana nie zawarły żadnej umowy na piśmie, ani nie ustaliły choćby ustnie żadnych szczególnych warunków odpowiedzialności powoda za niewykonanie zobowiązania. Wszelkie ustalenia czyniono ustnie, uzgadniając jedynie ilość, rodzaj i cenę towaru z miejscem i datą jego dostarczenia, a z dokumentów pomiędzy stronami funkcjonowały jedynie faktury; dokumenty wydania dotyczyły tylko relacji pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. (powód wystawiał bądź podpisywał dokumenty odbiorowe występując w imieniu pozwanej, która wskazana była w tych dokumentach jako dostarczająca towar).

Co więcej, fakt dojścia do wydania na rzecz (...) Sp. z o.o. niewłaściwego towaru był skutkiem tak nienależytego, tj. sprzecznego z ustaleniami stron działania powoda (który bezsprzecznie wydał towar niezgodny z umową), jak i zaniechania pozwanej, która wbrew treści umowy łączącej ją z (...) Sp. z o.o. nie dokonała, a właściwie nigdy nie dokonywała żadnej kontroli jakości dostarczanego do (...) Sp. z o.o. towaru. Z tego punktu widzenia powtarzane deklaracje pozwanej w korespondencji kierowanej przez pozwaną do (...) Sp. z o.o. o „wzmoczeniu kontroli” nad biomasą wydawaną (...) Sp. z o.o. (por. wyżej) są całkowicie nieadekwatne do faktycznej sytuacji i wręcz gołosłowne. Biorąc pod uwagę słownikowe znaczenie czasownika „wzmóc”, znaczącego tyle, co „zwiększyć moc”, nie mogło to mieć miejsca w tej sprawie, bowiem nie można wzmóc czegoś, czego wcześniej nie było. Jeżeli pozwana zawierając umowę z (...) Sp. z o.o. przyjęła na siebie odpowiedzialność za jakość dostarczanej biomasy i zobowiązała się do kontrolowania tej jakości, winna była zachowywać się zgodnie z tą umową, tj. m.in. z należytą starannością realizować obowiązek kontroli jakości wydawanego swemu kontrahentowi towaru. Miało to wręcz szczególne znaczenie przy powierzaniu wykonania umowy przez pozwaną podwykonawcom. Brak takiego działania pozwanej należy uznać w procesie za udowodniony. Nie do przyjęcia są wywody R. B. jako osoby działającej w imieniu pozwanej, że z uwagi na ilość dostaw, realizowanych przez wielu podwykonawców do trzech elektrowni, w systemie całorocznym i 24-godzinnym nie było fizycznej możliwości takiej kontroli, co potwierdziła świadek M. J. (por. k.191, 192, e-protokół, 34 m. 05 s.). Jeżeli istotnie tak było, to pozwana albo nie powinna była w ogóle zawierać umowy z (...) Sp. z o.o. (za której rozwiązanie naliczyła notą odszkodowanie), albo też – zawierać umów z podwykonawcami, których było wielu, w tym powód (winna była dostarczać tylko własne produkty, których jakość kontrolowała). Jeżeli pozwana, wbrew własnym możliwościom zawarła umowę z (...) Sp. z o.o., to szkoda wynikła z niewykonania tej umowy (niemożliwej do wykonania przez pozwaną zgodnie z pełną treścią umowy) pozostaje w pierwszym rzędzie w związku przyczynowym z własnym działaniem pozwanej.

Co jednak szczególnie istotne, szkoda pozwanej, co również nie budzi wątpliwości gdyż podkreśla to sama pozwana, miała wyniknąć z faktu wypowiedzenia z 7-dniowym terminem wieloletniej umowy dostawy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. Pozwana złożyła na tę okoliczność dokumenty zawierające oświadczenia (...) Sp. z o.o. i z których wynika, na jakiej podstawie umownej (...) Sp. z o.o. umowę z pozwaną wypowiedziała. W piśmie z dnia 23 listopada 2011 r. jako podstawę rozwiązania umowy (...) Sp. z o.o. podała art.14.2 umowy; jako przyczynę rozwiązania umowy podano istotne naruszenie postanowień umowy – art.5.5 i odpowiedzialność pozwanej za dostarczaną biomasę i za osoby, przy pomocy których pozwana realizowała przedmiot umowy. Otóż wypada w tym miejscu odnieść się do treści powyższego art.14.2 umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. Jak wcześniej przytoczono, przepis ten stanowił, że odbiorcy [(...) Sp. z o.o.] przysługuje prawo rozwiązania umowy z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku istotnego naruszenia przez dostawcę [pozwana] postanowień umowy, które nie zostało zaniechane mimo pisemnego powiadomienia zawierającego określenie istotnych szczegółów naruszenia; w dalszej części ww. postanowienia umownego stwierdzono, że dotyczy przypadków, o których mowa w art.5.5 i 7.

Odnosząc się do dosłownego brzmienia art.5.5 i art.7 umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. należy stwierdzić, że żaden z tych przepisów umownych nie dotyczył literalnie przypadku, jaki zaistniał w tej sprawie. Nie było to bowiem ani dostarczenie biomasy niezgodnej z wymaganiami umownymi, określonymi w załącznikach nr 1 i 2 do umowy, bądź zanieczyszczonej (art.5.5), ani też nie zachowanie wymaganych parametrów fizyko-chemicznych biomasy, także

wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 (art.7). W szczególności nie wykazano, aby dostarczona 23.09.2011 r. biomasa drzewna nie miała wymaganych dla takiej biomasy cech określanych w załącznikach do umowy. Tym niemniej, można bronić stanowiska, że dostarczenie biomasy innego rodzaju (drzewnej, a nie umówionej rolnej) podpadało pod art.5.5. czyli dostarczenie biomasy niezgodnej z wymaganiami umownymi. Nie były to wprawdzie warunki określone w załącznikach do umowy, niemniej umowa wskazywała przede wszystkim rodzaj biomasy dla danej dostawy. Dostarczenie biomasy drzewnej zamiast rolnej (agro) nie było zgodne z umową.

Najważniejszą jednak kwestią jest, że tenże cyt. art.14.2 umowy pozwanej z (...) Sp. z o.o. wprowadzał umowny tryb, jaki winien być wyczerpany celem zastosowania rygoru rozwiązania umowy. Rozwiązanie umowy w tym trybie było możliwe, o ile dostawca dopuścił się istotnego naruszenia umowy (co należy przyjąć w tej sprawie – dostarczono biomasę niezgodną z zamówieniem, a przedmiot umowy należy zawsze do jej essentialiae negotii) oraz – jeżeli naruszenie to nie zostało zaniechane mimo pisemnego powiadomienia zawierającego określenie istotnych szczegółów naruszenia. Innymi słowy, w przypadku istotnego naruszenia umowy zamawiający, czyli (...) Sp. z o.o. winien był powiadomić pisemnie pozwaną jako dostawcę o takim fakcie wskazując szczegółowo na zaistniałe okoliczności, a w przypadku powtórzenia się („nie zaniechać” to w tym odniesieniu to samo, co „kontynuować”) takiego naruszenia – miał prawo do rozwiązania umowy z 7-dniowym okresem wypowiedzenia. Należy zauważyć, że przed 23.09.2011 r. bezspornie nie miał miejsca żaden fakt dostarczenia niewłaściwej biomasy, zaś po dostarczeniu niewłaściwej co do rodzaju biomasy w dniu 23.09.2011 r., (...) Sp. z o.o. wstrzymała odbiór dostaw, jak się później okazało – na dwa miesiące, a następnie bez wznowienia dostaw – rozwiązała umowę. Tym samym rozwiązanie umowy przez (...) Sp. z o.o. nastąpiło jako wynik jednokrotnego (nie powtórzonego) naruszenia umowy z (...) Sp. z o.o. W żadnym razie zatem nie można mówić, że rozwiązanie nastąpiło w zgodzie z art.14.2 umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. Jeżeli zatem pozwana wywodzi swoją szkodę z faktu rozwiązania z nią wieloletniej umowy dostawy przez (...) Sp. z o.o. – w wyniku nienależytego działania powoda, to nie można uznać związku przyczynowego pomiędzy działaniem powoda a ww. szkodą. Jeżeli bowiem do rozwiązania umowy przez (...) Sp. z o.o. nie było podstaw, to szkoda wynikła z ww. rozwiązania umowy nie może obciążać powoda.

Należy przy tym odnieść się jeszcze do dodatkowej okoliczności w postaci zakresu szkody zgłaszanej przez pozwaną. Pozwana przedstawiła do potrącenia kwotę z tytułu szkody poniesionej wskutek utraty spodziewanych korzyści nie za okres po rozwiązaniu z nią umowy przez (...) Sp. z o.o., lecz za okres od wstrzymania dostaw do rozwiązania umowy, a więc – za okres wstrzymania dostaw. Lektura umowy zawartej przez pozwaną z (...) Sp. z o.o. nie pozwala na stwierdzenie, z czego (...) Sp. z o.o. wywiodła swoje prawo do „wstrzymania dostaw” – i to na okres dwóch miesięcy. Jest zrozumiałe, że w przypadku zaistnienia naruszenia umowy jest konieczne wyjaśnienie zaistniałych okoliczności. Takie wyjaśnienie, jak wynika z korespondencji z (...) Sp. z o.o. złożonej przez pozwaną, nastąpiło w ciągu kilku dni (jeszcze we wrześniu 2011 r.). Umowa dawała w takiej sytuacji (...) Sp. z o.o. prawo do wykorzystania trybu z art.14.2 tejże umowy (powiadomienie o naruszeniu), nie dawała jednak prawa do nie przyjmowania dalszych dostaw przez okres dwóch miesięcy. Jeżeli pozwana wywodzi swoją szkodę z ww. działania pojętego przez (...) Sp. z o.o., to i z tego względu trudno dopatrzeć się związku przyczynowego pomiędzy wcześniejszym działaniem powoda, a tak wskazaną i wyliczoną (za okres ww. dwóch miesięcy) szkodą pozwanej.

Wymaga podkreślenia, że w procesie jest niesporne, iż pozwana po otrzymaniu pisma o rozwiązaniu z nią umowy przez (...) Sp. z o.o. nie podjęła żadnej próby dochodzenia roszczeń przeciwko (...) Sp. z o.o., pomimo rozwiązania przez tą ostatnią wieloletniej umowy dostawy bez zachowania wymogów ustanowionych tą umową. Fakt, że ówczesna spółka (...) Sp. z o.o. miała jako jedna z kilku największych w Polsce firm zaopatrujących energetykę w biomasę pozycję dominującą na rynku (śwd. M. K. zeznał o nierównomierności obowiązków stron przy zawieraniu umowy z (...) Sp. z o.o. – k.193) nie ma w tym wypadku żadnego znaczenia, bowiem sprawy cywilne rozpoznawane są przy uwzględnieniu zasad kontradiktoryjności i równości stron. W takim procesie istniałyby wszelkie podstawy do dokonania w trybie art.84 k.p.c. przypozwania powoda, jako że w przypadku niekorzystnego dla pozwanej (jako powódki w ww. procesie) rozstrzygnięcia, miałaby ona roszczenie przeciwko powodowi. Tylko taki ewentualny niekorzystny dla pozwanej wynik procesu mógłby stwarzać przesłankę do rozważania, choć w żadnym razie nie przesądzenia, związku przyczynowego pomiędzy działaniem powoda a szkodą pozwanej. Żadnych tego rodzaju działań procesowych pozwana nie podjęła,

decydując się na obciążenie w całości skutkami rozwiązania z nią umowy przez (...) Sp. z o.o. – powoda (notabene wskazując jako swoją szkodę kwotę ponad dwuipółkrotnie przez siebie podwyższoną w stosunku do rzeczywistej – o blisko 1 mln zł).

Brak związku przyczynowego pomiędzy działaniem powoda a szkodą pozwanej wyłącza konieczność badania winy po stronie powoda jako dłużnika pozwanej. Tym niemniej zdaniem Sądu należy odnieść się do dodatkowej okoliczności, jako zgłoszonej procesie przez pozwaną i objętej jej kilkakrotnymi wywodami, od odpowiedzi na pozew aż do końcowego głosu do protokołu. Pozwana wskazała mianowicie, że działanie powoda w postaci dostarczenia biomasy innego rodzaju niż umówiony (drzewnej zamiast rolnej) było po pierwsze celowe, po drugie wywołane chęcią osiągnięcia dodatkowego zysku wynikającego z faktu dwukrotnie wyższej ceny biomasy rolnej w stosunku do faktycznie dostarczonej drzewnej i po trzecie, że osoby dostarczające biomasę miały dopuścić się manipulacji przy wydawaniu próbek biomasy do badań – poprzez próbę wydania biomasy rolnej („posypanej” z wierzchu ładunku na pojeździe), zamiast faktycznie dowiezionej leśnej.

Należy podkreślić, że na powyższe okoliczności brak jest dowodu i mają one w procesie charakter wyłącznie domysłów czy też domniemań pozwanej; nie zmienia tego fakt, że tak twierdziła (bez wskazania dlaczego) (...) Sp. z o.o. Powód tym twierdzeniom zaprzeczył wskazując na zaistniałą omyłkę (czemu można przypisać charakter działania w warunkach braku należytej staranności), co potwierdził świadek M. K. (1). Przesłuchanie świadków zgłoszonych przez pozwaną nie dało podstaw do uznania za udowodnione okoliczności wywiedzionych w odpowiedzi na pozew. W szczególności żaden ze świadków nie potwierdził swym własnym spostrzeżeniem faktu próby celowego wydania fałszywej próbki biomasy do badania (świadek K. posłużył się sformułowaniami „okazało się”, „dotarło do mnie” – k.193, świadek J. zwrotem „uzyskaliśmy informację” – e-protokół, k.302, 25 m. 08 s.). Świadek S. W. (2) będący w czasie zdarzenia pracownikiem (...) Sp. z o.o. i na tę okoliczność powołany stwierdził, że nie wie i nie jest w stanie powiedzieć, skąd wynikło dostarczenie niewłaściwej biomasy, czy był to przypadek, czy też działanie celowe (k.199). Dodatkowo należy zauważyć, że same wywody pozwanej o próbie wydania nieautentycznej próbki (próbek) biomasy do badania są niejasne w świetle brzmienia umowy pozwanej z (...) Sp. z o.o. Umowa ta określała bowiem szczegółowy tryb pobierania próbek do badań, a tryb ten uniemożliwiał powyższe manipulacje (art.5.4 umowy w zw. z załącznikiem nr 7 (k.80) wskazywał na pobieranie próbek z przemy po zsypaniu a ilość próbek, pobieranych przez pracowników elektrowni a nie przez dostawcę, wynosiła 10; potwierdził to św. S. W. – k.200). Dodatkowo za bezsporne należy uznać, że nie było złożone żadne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Rozważana jednak w tym miejscu kwestia (winy powoda i jej rodzaju) ma jednak znaczenie drugoplanowe z racji braku wykazania związku przyczynowego pomiędzy działaniem powoda a szkodą pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdza, że pozwana nie wykazała zaistnienia przesłanek potrącenia ustawowego. Brak potrącenia nakazuje przyjęcie zasadności roszczenia powoda o zapłacenie za sprzedany pozwanej towar. Powód dochodził należności z siedmiu faktur (nie dochodził reszty należności z jednej z faktur, wskazanej w wyczeniu pozwanej na kwotę 0,01 zł, tj. 1 gr).

Mając to na względzie Sąd zasądził od pozwanej dochodzoną kwotę żądania pozwu w całości, wraz z odsetkami ustawowymi na podstawie art.481 § 1 i 2 k.c. (dłużnik zobowiązany jest do płacenia odsetek za opóźnienie niezależnie od faktu, czy wierzyciel poniósł szkodę i czy dłużnik za opóźnienie ponosi odpowiedzialność; w braku innego zastrzeżenia należne są odsetki ustawowe). Dlatego też Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia przypadającego po terminie wymagalności każdej z kwot, do dnia zapłaty.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. Zasądzone na rzecz powoda koszty procesu (łącznie 22.988 zł) obejmują koszty opłaty sądowej w kwocie łącznej 15.771 zł (wplacono 3943 zł + 11.828 zł), wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 7200 zł – § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) i wydatki pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wynoszącej 17 zł.

Z mocy art.83 ust.2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z r. 2010, nr 90, poz.594 ze zm.) Sąd nakazał pobranie od pozwanej jako przegrywającej spór wypłaconej tymczasowo ze Skarbu Państwa kwoty wynagrodzenia biegłej, wynoszącej 2500,89 zł (2057,65 zł, k.243 i 443,24 zł, k.295).

Z

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanej.

12.05.2014 r.